

Two separate
in 'zero' year

January, 1902

February, 1902

March, 1902

April, 1902

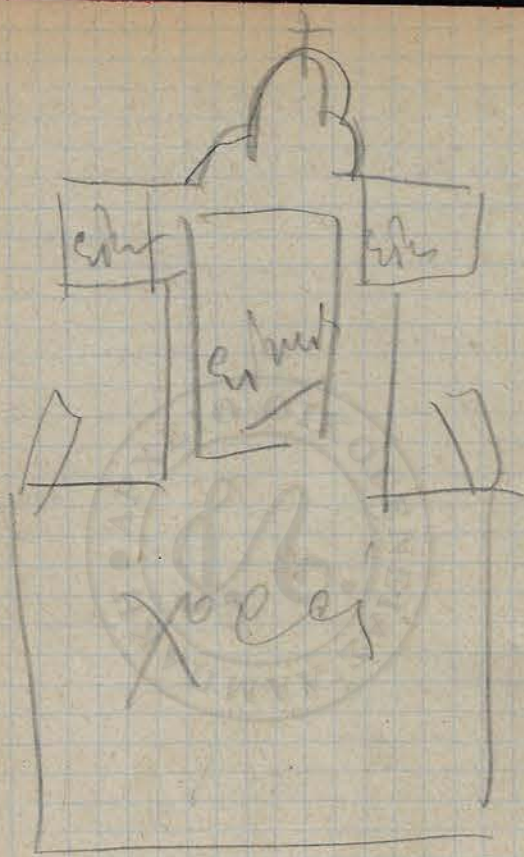
May, 1902

June, 1902

July, 1902

August, 1902

September, 1902

questa copia di antico
dipinto rappresentante
l'atto abbruttamento
di fra Girolamo
Saverio avvenuto
in Firenze il
23 di ~~Mai~~ Maggio
del 1498 già
posseduta dalla
famiglia de
Buondelmonti
fu donata dalla
Marchesa Eleono-
ra Pimicini

né corsini
perchè fosse
qui conserva-
ta perpetua-
mente.

Alcune cose
per le quali
V. o' Severino
un' altra

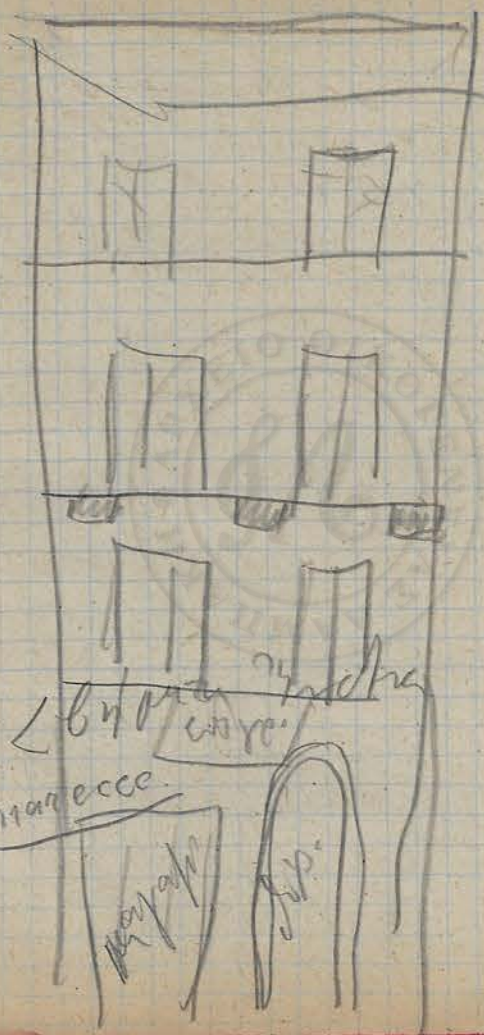

Casa ove visse
Niccolò Machiavelli
e vi morì il 22

Giugno 1527

di anni 58

mesi 8 E Giorni
19.

Ferrarecce

CANTINA
CANTINA

CANTINA

CANTINA

m. 63. Ufficer
Pogliani gts

Antonio

W. W. Cunningham

sub. v. v. v. v. v.

engineer in the order

of the army

in Europe

~~W. W. W. W. W.~~
Zorner. per'um
so car & utp' ^{quod}
Anno me per
Angelica per ^{quod}
m. J. aff'iz

Apne Karyne
mit Jurecarjen
sub von Off. die
Kontakomben an
Uffizi. no. 20
i' ennot T' of carno.
sec. XIV. no. 20.

Upper. By. Spain
under water many

and John 10/1

A Sec. X, No. 1

with ²⁴ with every day

John Spies beds

at Carroll in

and ~~the~~ ^{own} ~~with~~

gave us the day
and the woman

at Oberlin Ohio
in the month of
July

Tragedia von Tappan

7
Su questa torre
l'Astrologo Cerbellone
fese i suoi speri-
menti a predire
l'esito dell
assedio posto
alla valarosa
fiorenza costret-
tovi a forza
dal principe

D' oranges
Duce delle
ermi nemi-
che.

Kad m' zippun
nazi' p' par m' t' p' r
m' g' o' l' e' o' . No

o' r' u' i' k' e' s
p' r' o' n' e' y' t' a' r' b' a' t' t' o' n' .

Egypte
Théophraste

Via Venetiana 34

Via Veneti

Settembre 49

Place Minerva

Ministère

Direction de

Musee

Via Bambino
piazza popolo
S. Pietro

S. Pietro
piazza Spagna

14. August 1920

6. pp. ribb. no
+ color red by the 11. 10. 20.
ribb. di zuppa y
fryer, acetylene
ulose, direction power

in your letter we
will express our
wishes in relation
to the following paragraph
beginning on the way
every day of our
life.

May you find joy
in your work
knowing that you
are doing it
on your own

Indonesien -

1. ein in die Breite

2. ... es zu

... zu

Galilei?

... von ...

... in ...

... im ...

... was ...

... ein ...

... der ...

...
~~...~~

van der pors

van de oost.

Mincor' v' y

weerde de van

van der oost

van der oost

van der oost

van der oost

van der oost

van der oost

van der oost

Levonazole, en
de wery wass
af weighe we
vntagalileo
of de kuyndt is
dovordt met
afcomen y wy
y y my my my
of a ruy w
- darter wter

word in garden
was best name

only appearing
office of day
with my plate

was in 1921
of my party in
myself 21st

was in London
of the London
was in London

same in every
in fact was
in fact, was
in fact was
by the way
in fact was
every is

in fact was
in fact was
in fact was

Хорошо ешкыон
Ушорас те
Ешкыон
Ушорас -

Ушорас ешкыон
те Нам.

Хорошо ешкыон!
Ушорас те Нам.
Ушорас те Нам.

memorandum of the
reasons of appeal
of the grounds upon
the grounds of appeal
to

Lawyer's office
of the W. W. W. W. W.
the Secretary of the
New York State
the State of New York

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

*Εκδιδόμενον ἐπὶ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χαλιδάκη, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Λαμβέρτη, διευθύνοντες.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Ἡ μετὰ τσοαύτης ἐπισημότητος ἐξαγγελθεῖσα ἐν τῇ ἐγκαινισθεισῇ νῆα Βουλῇ τῆς Ἀνατολικῆς Αὐτοκρατορίας ὠριμότης τῶν ἐν αὐτῇ λαῶν πρὸς ἀποδοχὴν τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν, ἰδιαίτατα θὰ ἐκολάκευσε τοὺς ἡμετέρους ἀδελφοὺς καὶ ὁμοφύλους, οἵτινες, ὡς περιτράνως ὁμολογεῖται ὄχι μόνον ὑπὸ τῶν ξένων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων συνοίκων φυλῶν, κατέχουσι τὴν πρῶτην θέσιν ἐν τῇ πνευματικῇ ἀναπτύξει.

Ἐν τῷ σταδίῳ τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων ἐδόθη οὕτω ἡμῖν μυστικῶς, σιωπηρῶς, τὸ πρῶτον γέρας. Εἶθε παρόμοια ἀθλήματα ἀσφαλῶς νὰ ἐπιβραβεύσωσι τοὺς εὐγενεῖς πόθους τῆς ἡμετέρας φυλῆς πρὸς πλήρη ὑπεροχὴν καὶ ἐπικράτησιν ἐν τῷ εὐρυθέντι πεδίῳ τῆς γενικῆς προόδου καὶ εὐημερίας.

Ἀλλὰ δικαίως ἀξιοῦντες καὶ ἀποδεχόμενοι τὸ μέγιστον μέρος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπαίνου ἐπὶ τῇ πνευματικῇ ἡμῶν μορφώσει καὶ ὑπεροχῇ, ἥτις εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας κατ' ἐξοχὴν ὀφείλεται, καθήκον ἱερὸν θὰ ἐπιτελέσωμεν διαδηλοῦντες πανελληνίῳ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν ἔθνικὴν ἐκείνην ἀρχὴν, ἥτις ἐν μέσῳ τῶν δοκιμασιῶν καὶ ἀγῶνων, πανταχόθεν πολεμουμένη καὶ ἀνεκδιήγητα ὑφισταμένη μαρτύρια, προεπόνησε τὸν λαόν τῆς καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἀξίον τῆς τοιαύτης νίκης.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, εἰς ἣν ὀφείλεται τὸ μέγα ἔργον τοῦ μορφωτικοῦ τούτου θριάμβου. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸ Οἰκουμένικόν Πατριαρχεῖον, εἰς τὰς ἀκαταπονήτους τοῦ ὁποίου φροντίδας καὶ τὰς ἐργώδεις μερίμνας χρεωστοῦμεν τὴν σιωπηρὰν ἔσσω, ἀλλὰ πασιδὴλον ἀναγνώρισιν τῆς σημερινῆς ἡμῶν πνευματικῆς ὑπεροχῆς.

Τιμὴ καὶ δόξα, ἀλλὰ καὶ ἐνθάρρυνσις καὶ ἐνίσχυσις. Πολλὰ, πλεῖστα ἔχει ἀκόμη νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Μεγάλῃ ἡμῶν Μήτηρ, ὅπως ἀκλονήτως συνεχίσῃ τὴν ἔθνικὴν παράδοσιν καὶ νικηφόρως διεξαγάγῃ τὸν εἰρηνικὸν αὐτῆς ἀγῶνα. Τό τε παρελθὸν καὶ τὸ ἐνεστὼς εἶναι ἀσφαλτεῖς ἐγγυήσεις, ὅτι εὐλαβουμένη τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ βαθέως αἰσθανομένη τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα ἑαυτῆς θὰ ὑπερασπίσῃ κατὰ παντὸς κινδύνου καὶ διὰ πάσης θυσίας τὸν λαόν τῆς θὰ προαγάγῃ καὶ ἐξωραίσῃ αὐτὸν, καύχημα μὲν εἰς ἑαυτήν, ἐπίζηλον δὲ εἰς τοὺς ἄλλους καθιστώσα. Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως καὶ ἀφοσιώσεως αὐτοῦ στηριζομένη θὰ εἶναι πάντοτε ἔτοιμος νὰ ἀντιτάσῃ εἰς πάντα τὸ τῆς Γραφῆς:

— Οὐ δώσω τὴν δόξαν μου ἐτέρῳ καὶ τὰ συμφέροντά μου ἔθνει ἄλλοτρίῳ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ἐνδεκάτη.

(Λουκ. εἰς 16—24).

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην.¹ Ἄνθρωπος τις ἐποίησε² δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλοὺς. καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις. Ἐρχεσθε, ὅτι ἦδη ἔτοιμα ἐστὶ πάντα. Καὶ ἤρξαντο³ ἀπὸ μᾶς⁴ παρατεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ. Ἄγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν. ἐρωτῶ σε, ἔχε μὲ παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε. ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά. ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε, Γυναῖκα ἔγνημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἔλθειν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ἀνήγγειλε τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ. Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ρύμας⁵ τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ⁶ ἀναπήρους καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος, Κύριε γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν δούλον. Ἐξελθε εἰς τὰς⁷ ὁδοὺς, καὶ φραγμοὺς,⁸ καὶ⁹ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν ἵνα¹⁰ γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν¹¹ ἀνδρῶν ἐκεῖνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου. Πολλοὶ μὲν γὰρ εἰσι κλητοί,¹² ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Σημειώσεις.

1) Ἄνθρωπος τις = ὁ Ματθαῖος ἔχει βασιλεὺς—2) Δεῖπνον μέγα, ὁ Ματθαῖος γενικώτερον ἀναφέρει γάμους. 3) Ἀπὸ μᾶς = ἀπὸ μῆς προσκλήσεως = εὐθὺς μετὰ τὴν πρόσκλησιν. 4) Παρατεῖσθαι = ἀποφεύγειν. 5) Ρύμας = στενωποὺς. 6) Ἀναπήρους = μισερούς. 7) Εἰς τὰς ὁδοὺς = τὰς ἔξω τῆς πόλεως μεγάλας ὁδοὺς. 8) Φραγμοὺς = μάνδρας ἢ φράκτας ἐντὸς τῶν ὁποίων συλλογίζοντο οἱ ταξιδιωταί. 9) Ἀνάγκασον = πείσον διὰ τοῦ λόγου καὶ ἀνάγκασον δι' αὐτοῦ. 10) Ἴνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου = ἵνα πάντες μετάρχωσι τῆς βασιλείας μου. 11) Οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν = οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν. 12) Κλητὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ ἦτο ὁ Ἰουδαϊκός, ἀλλ' αὐτὸς φιλήσας τὸν κόσμον μάλλον καὶ τὰ τούτου ἀγαθὰ περιεφρόνησε τὸ κήρυγμα καὶ ἐξῆλθε τὸν κηρύττοντα, δι' αὐτὸ ἀποξενοῦται ἀπὸ τοῦ δεῖπνου ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότη.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΑΙ

Εἶναι ἡ τροφή ἀναγκαία εἰς ἀνάπτυξιν καὶ διατήρησιν τοῦ σώματος τοῦ παιδός, ὅπως εἶναι ἀναγκαία ἡ πνευματικὴ τροφή εἰς μόρφωσιν καὶ παιδαγωγίαν τῆς νεότητος. Καὶ ὁ ἐντεταλμένος τὸ ἔργον τοῦτο διδάσκαλος ὀφείλει νὰ γινώσκῃ ὅτι ἡ ἐνάσκησις αὐτοῦ ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς ἀφοσιώσιν καὶ αὐταπαρνησίαν, προερχομένην ἐξ ἀγάπης εἰλικρινοῦς πρὸς τὴν νεότητα, ἥς τὴν ψυχικὴν διαμόρφωσιν ἀναλαμβάνει. Διότι ὁ διδάσκαλος καὶ ἐὰν δὲν δύναται

ν' ανυψωθῆ εἰς τὸ ὕψος τῆς πατρικῆς στοργῆς, πάντως ὅμως ὀφείλει νὰ πλησιάσῃ τὸ ὕψος τοῦτο ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον τῆς ἀγάπης μὲ τὸν πατέρα. Εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ψυχῆς τοῦ νέου συμβάλλει τὰ μέγιστα καὶ κυριώτερον παντός ἄλλου αὐτός οὗτος ὁ διαμορφούμενος νέος, καὶ τοῦτο δέον νὰ γινώσκῃ ὁ διδάσκαλος καὶ νὰ προσπαθῆ διὰ γλυκύτητος λόγων καὶ ἐκδηλώσεων ἀγάπης νὰ προσεταιρισθῆ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ διαμορφουμένου νέου, καὶ νὰ ἐνεργῇ οὕτως ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε αὐτός νὰ θελήσῃ νὰ ὑπαχθῆ εἰς τὸ διαμορφωτικὸν σύστημα τοῦ διδασκάλου. Οὕτω κατορθοῦται οὐ μόνον τελεία καὶ ἐπιτυχὴς ἢ ἀνατροπὴ ἀλλὰ καὶ ταχεῖα. Ἀφ' οὗ κατακτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ μαθητοῦ ὁ διδάσκαλος πᾶν ὅ,τι θέλει δύναται νὰ μεταδώσῃ εἰς αὐτόν. Καὶ ἐν τῇ σημείῳ τούτῳ ἀπαιτεῖται εὐσυνειδησία καὶ χρηστότης τοῦ διδασκάλου. Πᾶσα ἐπιστήμη εἶναι μέρος τῆς ἐν γένει ἀληθείας, καὶ ὁ διδάσκαλος ὀφείλει νὰ διδάσκῃ τὸν μαθητὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν ἀλήθειαν ἀποφεύγων τὴν ἀνάπτυξιν ζητημάτων ἀμφιβόλων, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὰ πορίσματα μακρῶν ἐρευνῶν δὲν ἔχουσι προαγάγῃ ἀναντιρρήτους ἀληθείας. Ἐὰν ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὁ διδάσκαλος θελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ μαθητοῦ ὡς ἀληθείας διδάγματα ἀνατρέποντα κακῶς παραδεδεγμένα πράγματα, ἐπιφέρει κλονισμοὺς ἠθικοὺς εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ νέου, ἐνισχύει τὰ σκότῃ τῆς ἀμφιβολίας, καὶ καθιστᾷ τὸν δυστυχῆ μαθητὴν ἕρμαιον τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀπιστίας. Ὁ Διδάσκαλος ἔχει ὑποχρεώσεις οὐ μόνον ἀπέναντι τοῦ μαθητοῦ ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῆς κοινωνίας ἐν ἣ ἕξει, καὶ ἀπέναντι τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ. Ὁ μορφούμενος ὑπὸ τοῦ διδασκάλου νέος ἀνήκει εἰς πάντα ταῦτα. καὶ ὁ διδάσκαλος ὀφείλει ὅχι μόνον νὰ μὴ ἀποσπᾷ τὸν μαθητὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν δεσμῶν, οἵτινες συνδέουσιν αὐτὸν πρὸς τὴν κοινωνίαν, τὴν πατρίδα, καὶ τὸ ἔθνος αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχύῃ τοὺς δεσμοὺς τούτους παρέχων εἰς τοὺς μαθητὰς διδάγματα σύμφωνα πρὸς τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν παραδόσεις, σύμφωνα πρὸς τὰς θρησκευτικὰς τῶν πατέρων αὐτῶν πεποιθήσεις, σύμφωνα πρὸς τὰ ἐν γένει πάτρια. Διδάσκαλος ἄλλως ἐνεργῶν διαπράττει ἀληθὲς ἐγκλημα διότι μορφοῦναι μέλη ξένα τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πατρίδος. Ἀναπτύσσων πάντοτε πᾶν ὅ,τι αἰ προγενέστεραι γενεαὶ εἶχον ἐλαττήριον ἰσχυρὸν δράσεως μεγαουργοῦ, καὶ διαθερμαίνων ἐκάστοτε ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ μαθητοῦ πάντα τὰ μέγιστα συναισθήματα, αἵτινα προήγαγον εἰς ἤρωας ἀληθεῖς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ ποδηγετῶν οὕτω τὸν μαθητὴν ἐν πᾶσι τοῖς διαβήμασιν αὐτοῦ, δύναται νὰ καυχῆθῃ ὁ διδάσκαλος καὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν κόσμον ὅτι ὄντως καὶ γινώσκει καὶ εὐόρκως ἐπιτελεῖ τὸ καθήκον αὐτοῦ. Ὁ δὲ μαθητὴς ὁ ἔχων συνείδησιν ἑαυτοῦ ὀφείλει νὰ ὑποτάσσεται μὲν εἰς διδάγματα ἀγαθὰ τοῦ διδασκοντος αὐτόν, νὰ ἀντεπεξέρχεται δὲ εὐπρεπῶς μὲν ἀλλὰ καὶ μετὰ πειθοῦς κατὰ πάσης διδασκαλίας τεινούσης εἰς τὸ ν' ἀποσπᾷ αὐτόν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπὸ τῶν πατρίων. Ὁ Διδάσκαλος ὀφείλει πρὸς τούτους νὰ γινώσκῃ ὅτι ἀνατροφή οὐ μόνον ἀρχεται ἀλλὰ καὶ τελείως καρποφορεῖ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς μικρᾶς ἡλικίας τοῦ παιδός. Οἱ Σπαρτιάται δύναται νὰ παράσχωσι σπουδαῖα μαθήματα παιδαγωγίης εἰς τοὺς διδασκάλους. Ἐκεῖνοι καλῶς ἐγίνωσκον τὸ μυστήριον τῆς ἀνατροφῆς καὶ εἶχον κανονισμὸν τὰ κατ' αὐτὴν οὕτω, ὥστε ἀνεδείκνυον δι' αὐτῆς λαὸν ἐντελῶς ἀφρωσιωμένον εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἔτοιμον ν' ἀποθάνῃ ἐκεῖ ἔνθα ἔτασεν αὐτόν ἢ πατρίς. Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐφρόντιζον νὰ ἐκβάλλωσι τὸν φόβον ἀπὸ τῶν καρδιῶν τῶν παιδῶν, ἐξωκείουν αὐτοὺς εἰς τὴν σκληραγωγίαν καὶ τὴν λιτότητα, καὶ εἰς τὴν τελείαν ὑπακοήν. Οὕτω διε-

πλάσσαντο ἐκεῖ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ ἀπέβαινον ἀμφοτέρω τὰ γένη πρόμαχοι ἀληθείας τῆς πατρίδος καὶ τῆς τιμῆς. Οὕτω, προσλαμβάνοντες καὶ τὴν ἀγάπην τῆς πίστεως ἡμῶν ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ διαπλάσωμεν τὴν μέλλουσαν γενεάν, ἐφ' ἧς τόσαι στηρίζονται ἐθνικαὶ ἐλπίδες.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

Μὲς στὴν καρδιά, μὲς στὴν ἐλπίδα, μὲς στῆς καρδιάς τῆ ρίζα
Ἐρανερόθ' ἕνα στοιχεῖο καὶ τρώγει τὸ ἀντρεωμένους
Τοὺς ἔφαγε, τοὺς ἔσωσε, κανένα δὲν ἀφίνει.
Κι' ὁ βασιλεὺς τοῦ τῶμαθε, πολ' ἀχαμνὰ τοῦ ἤλθε.
Στέλνει καὶ φτιάχν' ἕνα χαρτί κ' ἕνα κομμάτι γράμμα
Στέλνει στῆς χήρας τὰ παιδιά στὸν Κώστα καὶ στὸν Γιάννη
«Παιδιά μ' σὰς θέλ' ὁ βασιλεὺς, παιδιά μ' σὰς θέλ' ὁ Ρήγας».
«Μῆνα μὰς θέλ' γιὰ κρέμασμα, νὰ πάη νὰ μὰς κρεμάση;
Δὲν σὰς θέλει γιὰ κρέμασμα, νὰ πάη νὰ μὰς κρεμάση;
Μόνε σὰς θέλ' γιὰ τὸ στοιχεῖο τοῦ τρώγει τὸ ἀντρεωμένους,
Τοὺς ἔφαγε, τοὺς ἔσωσε, κανένα δὲν ἀφίνει.
Κι' ὁ Γιάννης ἐξέκίνησεν ἀντάμα μὲ τὸν Κώστα
Καὶ κἀνον τὸν κατήφορο καὶ πᾶν κατὰ τὸν κάμπο»
Κι' ὁ τόπος ἐταράζονταν καὶ τὰ βουνὰ εἰσιῶνταν,
Καὶ τὸ στοιχεῖο ξεκίνησε, νὰ πάη ν' ἀνταμωθοῦνε
Κ' ἐπήγαγε κ' ἐπίστησαν στὴ μέσ' ἀπὸ τὸν κάμπο
Κι' ἀκοῦν τὸν Γιάννη κ' ἔσκουζεν τὸν Κώστα καὶ φωνάζει.
«Τὸ ποῦται, Κώστα μ' ἀδελφὲ καὶ πολυαγαπημένε,
Γιὰ γύρνα πίσω, βγάλε με κ' ἐγὼ εἶμαι ὁ Γιάννης,
Κ' ἐγὼ μ' ὁ Γιάννης ξακουστός, Γιάννης ὁ ξακουσμένος,
Ποῦ τὰ σκοτώνω τὰ στοιχεῖα στὴ μέσ' ἀπὸ τὸν κάμπο.
Κι' ὅσο νὰ πάη ὁ Κώστας κ'εῖ, τὸ βρίσκει σκοτωμένο.
Κι' ὁ Γιάννης ἐχουχοῦτισε φιλὸ τραγοῦδι λέει.
«Κώστα μ' σῦρε στὴ μάνα μας, σῦρε στὴν ἀδελφή μας
Ν' πάη μὲς τοῦ βασιλεῖ, νὰ πάη συγχαρηχία,
Ποῦ τὸ στοιχεῖο τὸ σκότωσα καὶ τὸ χω σκοτωμένο.»

ΤΙ ΛΕΓΟΥΣΙΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Κατὰ τὸν Κ. Κάρολον Δὴλ.

...Εἰς τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον ὀφείλεται ἅπαν τὰ μέγιστα ἐθνικὸν σχολικὸν ἔργον. Ἐξηκολούθησεν αὐτὸ κατ' ὅλον τὸν 19ον αἰῶνα καὶ μέχρι σήμερον. τῇ συνδρομῇ τῶν λαϊκῶν καὶ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Πατριάρχης δικαίως ἠδύνατο νὰ εἴπῃ «ὅτι ἀνέλαβεν ἀθροῦδας καὶ ἀποτελεσματικῶς τὴν πνευματικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ ἔθνους».

Προκαταρκτικαὶ σχολαί, πρότυπα ἐκπαιδευτήρια, ἀνώτερα ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια, ἡ ἐμπορικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης καὶ τὸ ἑλληνικὸν Λύκειον τοῦ Πέραν, ἡ θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης καὶ τὸ Παρθενιαγωγεῖον τῆς ὀρθοδόξου ἑλλ. Κοινότητος τοῦ Πέραν, ἰδρυθὲν τῷ 1876, παντοῦ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ἐπολλαπλασιάσθησαν πανταχοῦ. Τῇ ὕλικῃ δὲ συνδρομῇ γενναιοφρόνων λαϊκῶν εὐεργετῶν, ἐν οἷς οἱ Ζαρίφαι, οἱ Ζωγράφοι, οἱ Ζάππαι, ὁ Ἀβέρωφ καὶ ἄλλοι ἐγένετο ὄθρησις τεραστίαν, θαυματουργῶς.

Εἰς τὸ βιλαέτιον Μοναστηρίου τῷ 1877 κατὰ στατιστικὴν ἀκριβῆ, ὑπῆρχον 5361 μαθηταὶ καὶ 111 σχολεῖα· δέκα ἔτη βραδύτερον τῷ 1887, ὑπῆρχον 333 καὶ πλείονες τῶν 18000 μαθητῶν, δηλαδὴ ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολείων καὶ τῶν μαθητῶν εἶχεν ὑπερτριπλασιασθῆ. Τῷ 1904, σήμερον ἀκόμη, ὑπάρχουν ἐν τῷ διαμερισματι ἐκείνῳ, πλείονα τῶν 500 ἑλληνικῶν σχολείων μετὰ 25000 μαθητῶν καὶ πλέον.

Ἰστολογίζω ὅτι κατὰ τὸ 1904 ὑπῆρχον, εἰς ὅλας τὰς ἐπισκοπὰς, τὰς ἐξαρτωμένας ἐκ τοῦ Πατριαρχείου, 4211

έλληνικά σχολεία μετὰ 27423 μαθητῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Πρέπει νὰ εὐχόμεθα ὅπως ἡ ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία πιστῆ εἰς τὸ μακρὸν καὶ ἔνδοξον παρελθόν της, ἐξακολουθήσῃ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας, καὶ μετὰ μεμετρημένης ἐνεργείας, συνετῆς καὶ νομιμόφρονος, τὸν εἰρηνικὸν ἀγῶνα ὃν διεξάγει ἀπὸ τῶν αἰῶνων χάριν τῆς ἑλληνικῆς ιδέας.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΛΑΝΟΣ

Ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ γράφοντος ταῦτα οὐδέποτε κραταιῶς ἐνεθρονίσθη τῆς ἀπαισιοδοξίας ἢ σκοτεινοπρόσωπος ἐρινύς· τοῦναντίον δὲ καὶ φύσει ὡς Ἕλληνα καὶ ἐκ παιδείσεως Ἑλληνικῆς καὶ ἐκ μελέτης αἱ γλυκεῖαι ἐλπίδες, ὡς αὖραι φαίδραϊ, περιπνέουσι τὴν ψυχὴν του περὶ τῆς τύχης τῆς πατρίδος ἡμῶν. Διότι, ὅπως εἰς τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ—δυνάμεως τὸ σύμπαν τοῦτο κοσμοῦσης καὶ συντηρούσης—οὕτω πιστεύει ὅτι τοῦ Γένους ἡμῶν ὁ δρόμος δὲν ἦτο ἕως ἐδῶ, ὅτι δὲν ἑτερομάτισε τὴν ζωὴν ἢ θεῖα διδάσκαλος τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς, ἢ θέσασα τοὺς αἰωνίους νόμους τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὑψηλοῦ ἐν τοῖς γράμμασι καὶ τῇ τέχνῃ, ἢ τὴν θειοτάτην γλῶσσαν, τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν πλάσασα Ἑλλάς. «Οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθέυδει»· ζῆ ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἀλλ' ἢ δυσδαίμων ἐν μοίρα τινὶ μόνον μεγάλη τοῦ ἀπλάστου λαοῦ καὶ ἐν ἐλαχίστοις τῶν ἄλλων.

Οἱ ἐλάχιστοι δὲ οὗτοι τῶν ὑπὲρ τὸν πολὺν ὄχλον τῶν ψυχῶν αἰρομένων διδάσκαλοί τινες εἶναι, ἔνθεοι ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ σοφοί, ἱεροφάνται τινὲς τῆς θείας Δικαιοσύνης ἀγνοὶ καὶ οἱ ἐν Μακεδονίᾳ προμαχήσαντες τῶν δικαίων τῆς πατρίδος ἡρωϊκοὶ ἀθληταὶ στιλπνὴν παρέχοντες τῆς ἄλλοτε πολυμνήτου κλεφτουριᾶς εἰκόνα. Τίνες δὲ ἡμεῖς οἱ τῶν χρόνων τούτων διδάσκαλοι καὶ οἱ πρὸ ἐννενηκοντα ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα χειραγωγήσαντες τὸ γένος εἰς τὸν πόθον τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἐπανάστασιν; Τίνες οἱ ποιηταὶ οἱ νῦν παραβαλλόμενοι πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Σούτσο, πρὸς τὸν Σολωμόν, πρὸς τὸν μέγαν Κάλβον; Τίνες οἱ βουλευφόροι οἱ νῦν, καὶ οἱ συνεληθόντες εἰς τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικὴν Συνέλευσιν; Τίνες οἱ διοικοῦντες ἡμᾶς καὶ οἱ ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας προεστῶτες οἱ ἔχοντες ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν αἰωρούμενον, ὡς ἔχιδναν ἀκοίμητον ἐλλοχεύουσαν, τοῦ μαρτυρίου τὸ σχοινίον καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν ἄρχοντες οἱ χρῆμα καὶ αἶμα καὶ τῆς διανοίας αὐτῶν τὸ θεῖον δῶρημα χαρμύσνιοι ὑπὲρ τῆς πατρίδος προσενεγκόντες ὁ Μιχαὴλ Σούτσος, ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος, ὁ Ἐμμανουὴλ Παπᾶς, ὁ Λάζαρος Κουντουριώτης, ὁ Πετρόμπεης, ὁ Κρεββατᾶς, ὁ Μαυροκορδάτος, ὁ Καποδίστριας;

Ἄν ἔζη νῦν ὁ Κοραΐς θὰ ἐνομιζέτο σχολαστικὸς διδάσκαλος, καὶ μωρὸς ματαιόσχυλος Δημήτριος ὁ Γαλανὸς ὁ περιώνυμος μεταφραστὴς τῶν ἔργων τῆς Ἰνδικῆς φιλολογίας, οὗ γράφομεν τὴν εἰκόνα τὴν σεμνὴν.

Περιώνυμος δικαίως· καὶ οὕτως ἐκρίθη πρὸ ἐβδομήκοντα ἐτῶν ὑπὸ τῶν σοφῶν τῆς γῆς καὶ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων. Καὶ ἐγένετο τοιοῦτος, διότι περιέπνευσε καὶ αὐτὸν τότε εὐμενῆς ἢ ζωοδότις πνοὴ τῆς φιλομαθείας. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς σήμερον τῆς κακοδαιμονίας τῆς ἐθνικῆς ὑπάρχουσιν οἱ ἔχοντες γνώμην παιδευτικὴν, νὰ κλείσῃ ὁ ναὸς τῆς τῆς ἐπιστήμης, τὸ Πανεπιστήμιον, ναοὶ δὲ νὰ ἰδρυθῶσιν εἰς τὰ εἰδῶλα τοῦ πορισμοῦ τοῦ ἄρτου μόνον, βουλευματα ἄξια κάμψης καὶ σκόλης. Ἀλλὰ πρὸ ἐτῶν ἑκατόν, ἄξιως τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος, ἐν εἶχον πάντες οἱ δυνάμενοι βού-

λευμα, διὰ τῆς παιδείας, τῆς δουλείας τῆς πνευματικῆς ἀπαλλασσόμενοι, ν' ἀναπετάσωσι λάμποντα τὰ προπύλαια τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας. Τούτου ἕνεκα ὁ Κοραΐς ἐκλείσει τὰ ἐμπορικὰ του κατάστιχα ἐν Ἀμστελοδάμῳ καὶ περὶ τὰρχαῖα Ἑλληνικὰ γράμματα ἀσχοληθεῖς, ἐγένετο ὁ σωτήριος διδάσκαλος τῶν ἀληθῶν ἀγαθῶν τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας.

Καὶ ὁ Δημήτριος Γαλανός, ἔχων πατέρα κτηματικὸν καὶ ἀδελφὸν ἀσχολούμενον περὶ τὴν ἐμπορίαν, ἐτίμα βεβαίως τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα καταγινομένους, ἀλλὰ συνησθάνετο, παῖς ἔτι, ὅτι δὲν εἶχε ταχθῆ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος νὰ γείνη «ἐλαιοπώλης, ἢ οἰνοπώλης, καὶ ὄρουποπώλης ἢ ὄσπριοπώλης», «εὐφρων δὲ καὶ μεγαλόφρων» τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τὴν ὑψηλοτέραν παιδείαν ἀφροσύνην καλῶν καὶ μικροφροσύνην καὶ αὐτὸ τοῦτο δουλοφροσύνην, μετὰ τὰς ἐν Ἀθήναις σπουδὰς παρὰ τῷ Ἰωάννῃ Βενιζέλω, εὐπορῶν ἀπήλθε δεκατετραέτης εἰς Μεσσολόγγιον, «ὅπου ἐδίδασκε τὰ γραμματικὰ ὁ περίφημος Παναγιώτης Παλαμάς», ἐκεῖθεν δὲ εἰς Πάτρμον. ἔνθα ἐπὶ ἐξαετίαν ἐδιδάχθη τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν παρὰ τῷ κοιδίμῳ Δανιήλ.

Εἶναι ἄλλοι πολλοὶ καὶ ἀγαθοί, οὓς ἡ πρόνοια τοῦ θεοῦ, ἔχει ὀρίση εἰς κτήσιν πλοῦτου ὑλικοῦ, ὅστις, ὅταν ἅμα μὲν δίκαιος ἅμα δὲ οὐχὶ ζωοδῶς ἐγώιστῆς εἶναι, καὶ τιμῆς ἐστὶν ἄξιος καὶ δοτὴρ σωτηρίας· εἶναι ὡσαύτως ἄλλοι τεταγμένοι εἴτε κατ' ἄξιαν εἴτε διὰ μικροπανουργίας νὰ λαμβάνωσιν ἀξιώματα. Ἀλλ' ὁ Γεννάδιος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προσφέρῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς κινδύνοις εἰ μὴ τὸ πενιχρὸν ὠρολόγιόν του, ὁ Σωκράτης δὲν ἦτο προωρισμένος νὰ διάγῃ εἰ μὴ μετὰ τὸ εἰσόδημα τῶν πέντε μνῶν (πεντακοσίων δραχμῶν) τὸ ἔτος, καὶ ἄς ἐφώναζεν ἢ Ἐανθίππη, οὔτε νὰ λάβῃ ἀξιώματα ὡς ὁ Κλέων καὶ ὁ Ὑπέρολος. Καὶ ὁ Γαλανὸς καταφρονητῆς τοῦ χρήματος, καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τῷ θεῷ αὐτοῦ Γρηγορίῳ ὅστις ἱεράρχης Καισαρείας ἦτο τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας πρωτόθρονος καὶ εἰς τὴν Ἰνδικὴν χάριν τοῦ πλοῦτου τῆς γνώσεως, οὕτω μακρὰν καὶ κινδυνώδη ὁδὸν ἐπορεύθη.

Ἄς εἶναι εὐλογημένη ἡ γνώμη του αὐτῆ, καθότι ἐκεῖ μεταβάς δὲν ἔκρινεν ἱκανὸν νὰ ἐκπαιδευθῆ τὰς ἀσιατικὰς γλώσσας καὶ τὴν σανσκριτικὴν εἰς ἐγώιστικὴν μόνον ἀπόλαυσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς Βεναρῆς, τὴν ἱερὰν τῶν Βραχμῶν πόλιν, μετέβη καὶ τὴν στολὴν ἐκείνων περιεβλήθη καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέτριψεν ἵνα μυηθῆ τὰ τῆς φιλοσοφίας ἐκείνων. Ἀλλὰ δὲν ἔγινεν Ἰνδός· ὅπως δὲ ἓνα εἶχε πόθον νὰ ἐπανεβθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα του, μάλιστα ἐλευθέραν—ἀφ' ἧς ἴσως ἀπήλθε καὶ ἵνα μὴ βλέπῃ τὰς ὄψεις τῶν τυράννων—οὕτω καὶ ἐκεῖ διαμένων ταύτην ἔταξεν ἐργασίαν τοῦ βίου, νὰ μεταφέρῃ ἐκ τῆς σανσκριτιδος εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικὴν τὰ κράτιστα τῶν τῆς Ἰνδικῆς συγγραμμάτων, πρῶτος αὐτὸς γνωρίζων εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν τὴν ὑπέροχον ἐκείνην φιλογογίαν. Ψυχὴ δὲ εὐγενῆς, οὐχὶ βάρβαρος καὶ χυδαία» γλῶσσαν ἐν τῇ μεταφράσει μετεχειρίσθη τὴν κομψοτάτην ἀπτικὴν ἀξίως καὶ τῶν ὑψηλῶν ἔργων ἄτινα μετέφραζε, καὶ τῆς σανσκριτιδος, τοῦ εὐγενεστάτου ἐκ τῶν πέντε τύπων τῆς γλώσσης τῆς Ἰνδικῆς.

Διότι ἀληθῶς ἐκ μακρᾶς μελέτης κράτιστος εἶχε καταστῆ περὶ τὰ γράμματα τὰ Ἑλληνικὰ· καὶ ὑπὲρ πάντων δὲ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀγαθῶν ταῦτα ἐτίμα καὶ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς αὐτῶν ἐν τῇ πεφιλημένῃ Ἑλλάδι ὁ φιλόπατρις ἐμερίμνα. Καὶ εἶχε πέμψη χίλια τριακόσια ρούπια τῆς Καλικούτας εἰς τὴν Φιλόμουσον Ἐταιρείαν τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως τὸ ἡμισυ τῆς περιουσίας του τῆς χρηματικῆς (36,000 δρ.) ἐκληροδότησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον (τὴν κυριωτέραν Ἀκα-

ημίαν τῶν Ἀθηνῶν), εἰς ὃ ἐχάρισε καὶ τὰ σανσκριτικά του βιβλία καὶ τὰς μεταφράσεις του ἐκ τῆς Ἰνδικῆς.

Ψυχὴ γενναία πάντας ἀγαθοὺς ἐπίστευε καὶ ἐτίμα· καλοκάγαθον καὶ κριτικὸν καὶ ἄριστον δικαίως ἔκρινε τὸν Κωνσταντῖνον Πανταζῆν, παρ' ᾧ ὡς διδάσκαλος τῶν συγγενῶν του μετέβη εἰς Ἰνδικήν· «αὐτὸς γάρ ἐστιν ἄλλος ἐγὼ», ἀγαθὸν δὲ καὶ φιλαλήθη τὸν κύριον Πέτρον, ἕγιον δὲ καὶ σεβάσμιον ἄνδρα τὸν διδάσκαλον ἐν Καλλιούτῃ Ἀνανίαν, πέμπει δὲ εἰς Ἀθήνας εὐλαβεῖς χαιρετισμοὺς πρὸς «τοὺς ἀγίους διδασκάλους». Καὶ πρὸς τοὺς συγγενεῖς του δὲ φιλοστοργότατος ἦτο· καὶ διὰ τοὺς νεωτέρους μὲν ποθεῖ νὰ παιδεύωνται, ἵνα μὴ μικρόφρονες καὶ δουλόφρονες καὶ βάρβαροι ἀπομένωσιν, περὶ τίνος δὲ ἀνεψιοῦ ἐρωτᾷ ἐν ἐπιστολῇ μανθάνει ὁ Ἀθανάσιος Ἑλληνικά, ἢ οὐχί; ὅστις μανθάνει καὶ παιδεύεται, ἐκεῖνον ἐγὼ ἀγαπῶ», πρὸς τοὺς γονεῖς δὲ ὁ ἱερός ἀνὴρ «ὕγιαίνετε, ὕγιαίνετε, ὕγιαίνετε, κάμοι ἐπευχόμενοι, περιπόθητοί μου γονεῖς καὶ ἐρασιμώτατοι» ἔγραψεν ἐκ Καλλιούτας, ἀπροσκυνῶν τὴν ὑμετέραν κορυφήν καὶ εὐλαβῶς κατασπαζόμενος τὰς ἀγίας ὑμῶν δεξιὰς καὶ τοὺς τιμίους πόδας».

Δικαίως λοιπὸν οὐ μόνον ἡμεῖς, εὐγνωμονοῦντες οἱ Ἑλληνες ὅτι μίαν προσέθηκε δόξαν πνευματικὴν εἰς τὴν πατριδα, ἀλλὰ καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι σοφοὶ τὸν ἄνδρα ἐτίμησαν, οἱ δὲ Βραχμᾶνες τῆς ὑψηλῆς θεοσοφίας οἱ διδάσκαλοι «ἄνδρα θεῖον καὶ σοφώτατον» τὸν Γαλανὸν ἐκάλεσαν καὶ ἐξ αὐτῶν ὁ Μονσῆς Σιτελοῦν ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιτύμβιον θρηνῶν «ἔτι ἀπῆλθε φεῦ! ὁ Πλάτων τοῦ αἰῶνος».

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Ἡ σπουδὴ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς οὐδέποτε θὰ παύσῃ παρέρχουσα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα μέγιστον ἐφόδιον πρὸς ἀνάπτυξιν, μὴ χάνουσα ποτὲ τὴν ἀκαταγώνιστον ἔλξιν αὐτῆς καὶ τὴν λαμπρότητα, τὴν ὁποίαν μόνον ἐν πρωτοτύπῳ δύναται τις νὰ αἰσθανθῇ καὶ ἐννοήσῃ.

Ἄδκουϊθ
(Πρωθυπουργός τῆς Ἀγγλίας)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου Ἀθήνου.

ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ, ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν φρ. 20.

- Ἡ κ. Πηνελόπη Μ. Ἀξελού (Ἀθηνῶν) φρ. 10.
- Ὁ κ. Γ. Φωτάκης (Κρήτης) φρ. χ. 5.
- Ὁ κ. Δημ. Χ. Π. (Αἰκατερινῆς) φρ. 1.
- Ὁ κ. Σπυρ. Ι. Θεοφιλάτος (Ρόττερδαμ) φρ. 40.
- Ὁ κ. Ι. Π. Γ. (Σηλυβρίας) φρ. 1.
- Ὁ κ. Στυλιανὸς Σ. Στάμου (Κλόβις Καλιφρονίας) δολλ. 3.
- Ὁ σεβ. ἱερός κ. Νικόλαος Πανδῆς (Κερκύρας) φρ. 2.
- Ὁ κ. Νικόλαος Σωσσίδης (Ἀμβούργου) φρ. 25.
- Ὁ κ. Εὐάγγ. Παπαναστασίου (Χαλκίδος) φρ. 2.
- Ὁ κ. Κ. Γ. Κωνσταντινίδης (Λαδοσκάγιας) φρ. 20.
- Ἐ. Σ. Ἀρωγῆ (Ἀμισσοῦ) φρ. 2.
- Ὁ κ. Δημ. Α. Τζατζῆς (Ἑσκή Σεχῆρ) φρ. 2.
- Ὁ κ. Γεώργ. Μ. Μαρῖνος ταμίας τῆς Ἐταιρείας, τακτικὴν συνδρομὴν του διὰ τὸ λῆγον ἔτος φρ. 300.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ι. Δ. Τ. Δάρισσα ν. Εὐχαριστοῦμεν, ἀλλὰ δὲν ἐκρίθη κατὰλληλον.—Ν. Χ. Σηλυβρία ν. Ἡξήσαμεν τὰ πρὸς ὑμᾶς φύλλα, ὅπως δίδετε ὑμεῖς τῷ κ. Ι. Π. Γ. διότι οὐδενὶ ἀποστέλλομεν ἐν μόνον φύλλον, ἀλλὰ πλείοτερα πρὸς διανομὴν. Ἄλλως τὰ ταχυδρομικὰ ἐνὸς φύλλου ἀνέρχονται εἰς φρ. 2,60 ἐτησίως, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν ἀποσταλεῖσαν ἡμῖν φρ. ἐνεγράψαμεν εἰς τὰς δωρεάς. Ἐπίσης παρακαλοῦμεν ὁ δετε 2—3 καὶ τῷ κομιστῇ ἰδιαιτέρας μας.—Χ. Χ. Χ. Ὁ ρδ οὐ Ἐλήφθησαν ταχυδρομικὰ 28 νέων σειρῶν ὡς εἶχον ληφθῆ καὶ τὰ τῶν προηγουμένων ἀφοῦ αὐταὶ ἀπεστάλησαν. Αἱ ἀποστολαὶ 1—14 ἔγιναν διὰ τοῦ παρελθόντος αἰ δὲ 15—28 διὰ τοῦ ἐνεστώτος ταχυδρομείου, ἀνὰ 7 διὰ Κ)λεως καὶ 7 δι' Ὀδησοῦ. Αὐξήσις πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατος. Φυλλάδια Ἄ ν θ ἔ λ ω μ ε ν ἐξηνητήθησαν. Ἐάν γίνῃ ἀνατύπωσις εὐχαρίστως.—Σ. Ζ. Ν. κ ὀ π ο λ ι ν. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. Σκέψεις ὑμῶν ἐπανειλημμένως διευτυώθησαν ἤδη καὶ θὰ ὑποστηρίζονται πάντοτε ὑπὸ τῶν «Πατριῶν».—Σ. Α. Ἰ ε ρ ο σ ὀ λ υ μ α Θ' ἀπαντήσωμεν βραδύτερον.—Δ. Κ. Σ ἔ λ τ Λ ἔ ῖ κ. Στέλλομεν—Κ. Α. Α. Φ ε ρ τ ε κ ι ο ν. Ἀπεστειλαμεν διὰ Οὐλαγάς, Μισθὶ καὶ Χασάκοι. Ἐγράψαμεν.—Γ. Κ. Α. Χ α λ κ η δ ὀ ν α. Καταγίνουσα εἰς τὴν ἐξέυρεσιν μέσων εὐρυτάτης αὐτόσε διανομῆς. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιεφερόμενον. Ἡρξάντο αἱ κάτωθι ἀποστολαί: Ζ. Π. Τ α ρ ῖ τ σ α ν Ν. Μ. Ἀ ρ α β ἄ ν, Β. Κ. Π ἄ ρ ο ν Ν ἰ γ δ η ς, Γ. Κ. Σ α ζ ἄ λ τ σ α ν, Δ. Τ. Ἐ ν ε γ ῖ, Β. Μ. Ἰ λ γ ῖ ν, Σ. Π. Κ α δ ῖ κ ι ο ῖ Ἀ μ ι σ σ ο ῦ, Γ. Κ. Τ α σ ι τ ζ ο ῦ Ἡρξάντο ἀποστολαί. Ἐγράψαμεν.—Μ. Χ. Τ. Λ ε υ κ ω σ ῖ α ν. Φυλλάδιον ἀπεστάλη. Ἐπίσης Ἄ ρ 8 διὰ τρίτην φοράν. Προτιμώτεροι αἱ ταχυδρ. ἐπιταγαί. Εὐχαριστοῦμεν. Ι. Π. Κ α σ τ ο ρ ῖ α ν. Γράφομεν.—Ι. Α. Π λ ω μ ἄ ρ ι ο ν, Ἐπίσης. Δ. Χ. Π. Α ἰ κ α τ ε ρ ῖ ν η ν. Τὴν περισσεύσαν δραχμὴν ἐνεγράψαμεν εἰς τὰς δωρεάς. Π. Π. Σ η λ ῦ β ρ ι α ν Ἐμ Πολ. Δεσχ. Π ἄ ν ο ρ μ ο ν Α. Ν. Λ ο υ λ ἔ Β ο υ ρ γ ἄ ς Ἡρξάντο ἀποστολαί.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι,

σήμερον ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐνεργηθῆσεται ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς καὶ ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἡ 19η κλήρωσις τοῦ ἐκ φρ. 20,500,000 δανείου αὐτῆς ἡ ἰορισμένη διὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλωσιν ἐξαχθῆ ἐκ τῆς κληρωτίδος δεκαεὶς ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν μετὰ λαγνοῦ καὶ 985 ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν ἐξοφλητέων εἰς τὸ ἄριστον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1908.

Ὁ Διοικητὴς Σ. ΣΤΡΕΠΤ

Ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξήχθησαν οἱ ἐξῆς 16 ἀριθμοὶ κερδίζοντες τ' ἀκόλουθα ποσά:

Ὁ 118.216 κερδίζει 50.000, οἱ 53.033, 95.058, 61.236, 68.028, 58.573 ἀνὰ 3.000 καὶ οἱ 187.578, 5.912, 79.164, 123.851, 18.782, 64.488, 197.616, 24.350, 23.544, 16.137 ἀνὰ 1.000.

Τὰ κερδηθέντα πληρώνονται ἀπὸ τῆς 30 Δεκεμβρίου ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν οἰκείων τίτλων.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1908

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχυρὸν διὰ τὴν κλήρωσιν 31 Δεκεμβρίου 1908 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1 Μέγα κέρδος ἐκ	δραχ.	100,000
1 Κέρδος..... ἐκ	"	25,000
1 Κέρδος..... ἐκ	"	10,000
3 Κέρδη..... ἐκ	"	5,000
κλπ.	κλπ.	κλπ.

Γραμματία πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλείων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἕκαστον γραμματίον, ἰσχυρὸν διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Ἀθήνας.

Ὁ Διευθὼν Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

in hopes of
seeing every
day of our
happiness to
see every day
and in the
common way
to see
to see

and in northward

below the

ground,

As news comes

to the bridge

The ground is

now prepared

for -

the road is